

"חסדי הלילה של מרגריטה"

מאת חנה הרציג

והיא מביאה את הגיבורה בדמיונה או במציאות, להתאבדות. אהבתה חסרת הפיצוי דומה ל... ספר הלי" לה הדור הצעירים. הצייד מסך רעל בנוסף לשמרו מפני הרקבון. בתנ" אים מסוימים זה עלול להיות מסר כן.

הסניקה הסיפורית בשני הסיפורים האחרונים מורכבת ביותר: מי רובים המבנים המטאפוריים הם? סמלים, והרצף נוצר על ידי קשרים אסוציאטיביים. הלשון פיוטית, והדברים מאבדים את קיומם האובייקטיביים מעות סובייקטיבית לחלוטין. הקשרים בין דמיון למציאות מיטשש טשים עור יותה.

הקובץ הוחזק בסיפורים ריאליסטיים המעוגנים במציאות. מסתיים בסיפורים כוריאליסטיים בהם מ" קבלים יצווי דמיון והחיות ספרי כולנויות המחשה וקיום מציאות. התפתחות סגנונית זו משקפת את התפתחותי בח הגיבורה העוברת מילדות מאושרת לנסיגנות שונים של בריחה ממציאות חייה ולבסוף אין היא מצליחה למשש עד הסוף בדמיונה.

הקובץ מצטיין בלשונו הייחודית והעשירה. לשון פיוטית מיבהקת, ובדרך הסיפור המקורית. המספרת נוקטת בדמיונים מעדנים המסייעים להמחשה ונמנעת מאמירה ישירה של דברים: אבל איננו צרידי שמכאל יתחר לי. הוא איננו צרידי אותי; ואילו אני - כצמח טפיל - נצרכת לנשורת האורנים הסחובה, של החורף, כדי להיות רעל. או מעדן יקר מציאות. אני נזקקת ל" צמחים ירוקים, כמו הכשית, שדרי כה לכרוד את גבעוליה על זולתה, משום שהיא אף נעדרת עלים ירוקים וכלורופיל. את מזונה היא יונקת מן הפינדולי שלה. כך היא מרוששת אותו מחומריה ומכלה את כוחו.

לשתי הסיפורים הבאים, שאינם מ" גיעים אל סיומם. הגיבורה המנסה בשלב זה לפצות את עצמה בעולם הדמיון. לאחר שנאחזה קודם לכן בעולם הילדות ובעבר, לאחר מכן בעולם הרטוריות האגדתיות, אינה מצליחה עוד להשלים אפילו את הלומיתיה וסיפור דמיונה. בסיפור הראשון, רחל שטרן רוצה לפגוש את פליגי" חיה הגיבורה בעולם של הזיות ודמיונות אך כשהיא נת" קלת במציאות באפשרות ריאליית להגשים את מאויה. כשהיא פוג" שיה בגבר המושך אותה. מסתיים הדבר בלא כלום. הוא מחכה ל" אוטובוס אחר. עכשיו אפשר להתיחיל מהתחלה" - מההרת הגיבורה וחזרתה שוב להזיותיה. שלעולם לא תזכנה לסיום. למרות שהיא יודעת: "מדוע לעולם אינני מגיעה אל הנרצה באמת. אל התכלית. הי" אל שום דבר" אינו עוצר בעדה. הלא האפשרות נתונה מדוע אינני מצליחה לסיים את הסיפור".

שני הסיפורים הבאים גולשים הן מבחינה לשיגות הן מבחינה תוכי נית לעולם שתחומי המציאות והי דמיון משיששים כן לחלוטין. כי סיפור. אפשר היה לקנות תוחה כי כסף זהה. עילה שוב העימות בין המציאות התובענית לבין חיי הר" גש והדמיון. הגיבורה מכירה כי עובדה שבמציאות הישראלית הי נוקשה אין מקום לדמיונות, לסי" פורים. למיתרות". ללא מכבר הר" לקו אצלנו מענקי כסף לסופרים. הלא אפשר היה לקנות תוחה בכסף הזה די לנו בלחם. הסטריות הן מותרות. כמו האהבה".

ואמנם, השלב הבא בנסיגנותיה של הגיבורה היאחזו בדברים הוא האהבה. הסיפור ואחרון. סיפורה של באנסטאסיה, הוא היחיד הדרן באהבה. אולם גם כאן נחלתה הגי" בורה אכזבה. באהבה נסוך הכותה, אותו מחומריה ומכלה את כוחו.

קובץ הסיפורים הראשון של רות אלמוגי כולל סיפורים שונים זה מזה. ההתפתחות בדרך הסיפורי בתכנים מקבילה לת.ת.ת.ת.ת. בעיר לפה הפנימי של הגיבורה. שהיא החוט המקשר בין כל הסיפורים. בכל הסיפורים מתחבטת הגיבורה בין עולם של ילדות שכבר איננו לבין התווה לקשיי. בין חיה הא" פורים ובין הזיותיה שאינם מתגש" מות, בין מציאות לדמיון.

שלושת הסיפורים הראשונים, הי סובבים בעיקר סביב דמותו של האב הרופא. פורשים עולם פאסי טוראלי של ילדות במישה. את העולם האידילי מפירה תמיד התי נשות שיש עמה פן העימת הי רמזוני המכאיב עם עולם המ" בגריים. הסיפור "חמלה" מגולל התנסות בחוויה מכרעת - התמ" טעות דמות האב כדמות כפ ארת ורבת גדולה. הסיפור "קלארה, את פויה" - דן בחוויה טראומאטית אחרת - הולדת האח הצעיר והי חושות הקיפוח ותדחיה הבאות בי עקבותיה.

שלושת הסיפורים מסופרים דרך עיניה של ילדה, בלי כל פרשנות של המספרת המבוגרת. ויש בהם ראייה ראשונית ותמה של עולם המבוגרים. של רקמת היחסים כי בית ילד גופה הפאסטורליים של המושבה.

שני הסיפורים הבאים נמסרים מפי גיבורה מבוגרת יותר, שהי כבר נפרדה מעולם הילדות אך עי דיון לא הצליחה להינתק ממנו. כי סיפור. המקל המגולל מסיפה הי גיבורה. שעולם ילדותה אבד לה. להתחבט ביחסה המורכב אל אביה. אשר מת זמן, ובהתנגותה הרעה כילדה. יחסה אל האב הוא אמבי וואלנטי ויש בו משום משיכה ויר תיעה כחתי. חיפוש אחר חסותו והנגותו אחר הסתייגות מצדיותו רי מחולשתו. היא שקועה בדיכודו רי בהונחה, רוקמת חלומות של הת" רסקות על דמות אביה. ומתוך איי יכולת להינתק מעברה, יוצאת לחד פש אחר ילדותה האבודה במושבה. גם הסיפור הבא, "אשה נוכחיה", דן בקשרים שבין העבר להווה. המציג את תביעותיו ודרישותיו: הזמן הוא זמן מלחמה. ואילו הגיי בורה מנסה להימלט מההווה אל העבר. היא נוסעת אל אמה. חוזרת להיות ילדה כשהיא לובשת. שמלת אורגנדין חרוזה, מקושרת בכרטי קטופה כחולים". אולם בחיפשיה אחר העבר היא פוגשת בדמות עצ" מה הלבושה שחורים. השייכת ל" הווה. למלחמה ולאבל. הלוונת לה על שמלתה החרודה. היא קורעת מעליה את השמלה. לובשת שתיי רים ותזרת להיות היא עצמה הי סיפר מסתיים במשפט המתאר מי ציאות אקטואלית שאין להימלט מ" מנה: "מא" שם. ממקום רחוק. כא קול מטוס - נחת - לא אדע". נוסק אי נחת - לא אדע".

את ההתפתחות בעולמה הפנימי של הגיבורה מלווה התפתחות בי דרכי הסיפור ובסגנון: הסיפורים הראשונים הם ריאליסטיים ופסי" טים. ואילו שני הסיפורים האחרר נים שהוכרנו מתרחקים מהריאליזם ונוטים ללשון שירית. עטורת די" מויים וסמלים. למתרחש בסיפור אין קיום מציאותי: האירועים הי דמיויות הם ברובם השלכה ומימוש של מציאות פסיכולוגית. שלב נוסף בעולמה של הגיבורה מהווים שלושת הסיפורים על מרי גריסה. מרגריטה נטועה בתוך הפי ציאות הבוגרת, היום יומית יאספי רה, כשהיא כמעט מנותקת מעברה ומילדותה. הזכר היחיד לילדות הן חלמויות האגדתיות עליה היה מי ספר לה אביה, שאותן היא מחיה בדמיונה. אך למוישה לילדותה של מרגריטה יש קיום כסיפור כי דמותו של פרידמן. מנהליהנפקים במקום עבודתה החדש מרגריטה. המתקשה להסתגל למציאות רואה בפרידמן את דיוניסוס. מניבירי הי אנדית היווניות. הוא לוקח את מרגריטה לביתו הישן העזוב כי מושבה. בית המסמל את עברי הי מת. הסיפור מסתיים מבלי שניצר קשר בין השניים: "הדריכות בשי" קטל הזוהר שמסביב דבקה במרגי ריטה. והיא - ערוכה אל הסדו - נייחלת שיעור" לה" אולם פרידי מן אינו שופע: "מאתר - הוא אומר, בואי נחזור, מחר אמסור את ענין הבית ליד" מתחוד". מכי רת בית הילדות מהווה ניתוק מצו" לם החלומות, האשליה "הדמיון ר חזרה אל המציאות האפורה הימי חייבת. הקשר לא נוצר, הסיפור הסתיים בלא כלום.

ואכנס. איהתגשמות הצפיות. חוסר האפשרות לסיים את הסיפור - זהו המיטיב חדש העובר בשי